

KSENIJA VINSKI-GASPARINI

SREDNJE I KASNO BRONČANO DOBA U ZAPADNOJ JUGOSLAVIJI*

Srednje brončano doba jedno je od najslabije istraženih prehistorijskih razdoblja zapadne Jugoslavije (SR Slovenija, SR Hrvatska s područjem Srijema, SAP Vojvodina, SR Bosna i Hercegovina), te je ono, osim općih konstatacija, ostalo gotovo potpuno neobrađeno. Izuzetak čini teritorij južne Bosne te donekle područje istočnog međuriječja Drave, Dunava i Save, tj. Srijema i njemu graničnog pojasa istočne Slavonije. Na području zapadne Jugoslavije u vrijeme srednjeg brončanog doba može se uglavnom lučiti nekoliko širih kulturnih skupina, vezanih za određene geografske cjeline: na prostor međuriječja Drave, Dunava i Save, koji je podijeljen na dvije veće kulturne sfere, istočnu, sa Srijemom i graničnim područjem istočne Slavonije, i zapadnu, sa Slavonijom, Prigorjem, Zagorjem i Podgorjem, na istočnoalpski i predalpski prostor, te južno od Save i Kupe na prostor Balkana, unutar kojega opet treba razlikovati nekoliko kulturnih skupina.

Karakteristika srednjeg brončanog doba srijemskog područja jesu nekropole sa žarama (tipični predstavnici Surčin i Belegiš) i naselja (srednjobrončanodobni kulturni sloj na Gomolavi kod Hrtkovaca i Dalj-Banjkas s nalazom poznatog idola) što pripadaju skupini rasprostranjenoj također i u dijelu Banata (nekropole Ilanda, Orešac, naselje Feudvar), inventar koje je veoma srodan onome skupina Vatin, Dubovac-Žuto Brdo. Ove nekropole imaju dug raspon trajanja od prijelaznog vremena Br A₂ na Br B₁ (Surčin) do kraja Ha A stupnja, pa se mogu lučiti dva osnovna horizonta povezana kontinuiranim razvojem: stariji srednjobrončanodobni, unutar kojeg nije zasad moguće provesti užu podjelu, — početak kojega je približno istodoban završetku skupine Mad'arovec, — srodan skupinama Vatin,

* Ovaj je rad, pisan u vidu kraćeg sintetičnog pregleda, prvotno tiskan na francuskom jeziku pod naslovom *Age du Bronze — Régions del' Ouest*, u ediciji *Epoque préhistorique et protohistorique en Yougoslavie — Recherches et résultats*, Beograd 1971 (str. 312-323), koju je izdao Nacionalni organizacioni komitet VIII međunarodnog

kongresa za prehistorijske i protohistorijske znanosti, što se održao u Beogradu u rujnu 1971. godine. Ovdje se taj rad, proširen i nadopunjen, te popraćen izborom značajnijih ilustracija i karata rasprostranjenost ponovno objavljuje (bez uobičajenog résuméja) kako bi bio pristupačan širem krugu zainteresiranih stručnjaka.

Dubovac-Žuto Brdo, Gírla Mare, Verbicioara u jugoistočnom dijelu Karpatske kotline, i mladi horizont kasnog brončanog doba, koji obuhvaća vrijeme starije kulture polja sa žarama. Odnos starijeg horizonta ove skupine, datiranog od prijelaza Br A₂ na Br B₁ do pred završetak Br C stupnja i njegovih ostava Koszider tipa (Lovas i Vukovar), prema skupinama Vatin, Dubovac-Žuto Brdo, čijim se faciesom može smatrati, i drugim skupinama Karpatske kotline (naročito Mad'arovce), s kojima pokazuje stanovite veze, nije još dovoljno objašnjen. Na području zapadnog Srijema i njemu graničnom pojasu istočne Slavonije može se uočiti i postojanje pojedinačnih skeletnih grobova (grob s parom igala s glavom u obliku čavla iz Orolika i grob s iglama »srpastog« tipa iz Erduta-Staro brdo), slično kao i unutar skupina Vatin, Dubovac-Žuto Brdo. Ovdje treba posebno istaknuti biritualnu uništenu nekropolu iz Bijelog Brda, smještenu na desnoj obali Drave nedaleko od Osijeka, na samom graničnom pojasu između istočne i zapadne skupine međuriječja, s poznatim skeletnim grobom 121, ali bez etažne urne, koja nije pripadala ovom grobu, što se redovito u literaturi zajedno interpretira kao grobna cjelina, već je pripadala susjednom oštećenom žarnom grobu (vidi tab. I), keramika kojeg ima značajke skupina Dubovac-Žuto Brdo. Istoj kulturnoj skupini treba pripisati i nesistematski istražene žarne grobove iz nekropola u Erdutu s položaja Parlog i Veliki Varad, ova potonja, međutim, s dužim rasponom trajanja do kasnog brončanog doba. S teritorija Baranje poznato nam je jedino naselje iz Belog Manastira, datirano u Br A₂ do u prijelazno vrijeme u Br B₁ stupanj, koje je izričit predstavnik grupe inkrustirane keramike južne Transdanubije, dok su suprotno tome pokusna ispitivanja u Kozarcu pružila podatke koji upućuju na to da ovo naselje uglavnom ima srodnosti s dubrovačko-žutobrdskom skupinom. Svakako se područje Baranje u vrijeme srednjeg, pa i starijeg, razdoblja kasnog brončanog doba donekle razlikuje od onoga istočnog, a uvelike od onoga zapadnog međuriječja Drave, Dunava i Save, iako je zasad, uslijed nedovoljnih istraživanja, nemoguće donijeti određenije zaključke

Zapadni dio međuriječja Drava—Dunav—Sava—Kupa uklapa se u krug srednjopodunavske kulture srednjeg brončanog doba, koliko se može zaključiti po veoma skromnim, većinom slučajnim i pojedinačnim, nalazima: nakitu iz Križevaca (narukvica srodna onoj iz Bijelog Brda, grob 121), bodežima s rombičnom (Bizovac) i okruglom (Sigetec, Sv. Jana) pločicom za pričvršćivanje drška, zlatnoj ostavi iz okolice Zagreba, te maču tipa Boiu varijante II, odnosno Keszthely, iz Doline na Savi. Kulturnom krugu istočnoalpskog i predalpskog prostora pripadaju pak rijetki nalazi iz Slovenije: mač s pločicom za pričvršćivanje drška iz Lavrice, mačevi s drškom u obliku jezička iz Studenec-Iga i Drnova, grob iz Vrhlike s mačem tipa Povegliano II-Joševa i keramikom domaće regionalne izradbe, te lokalna skupina u štajerskoj Podravini s humcima pod Brinjevom gorom u Pohorju i srodnim nalazima na Turnišču kod Ptuja.

Srednje brončano doba na balkanskom tlu južno od Save i Kupe u Hrvatskoj dokumentirano je jedinim nama dosad poznatim nalazom, i to mačem tipa Sauerbrunn iz Gospića. Najnovija, još neobjavljena, istraživanja naselja i groblja u ličkim spiljama indiciraju da se na tom teritoriju može očekivati regionalna skupina s obilježjem kulture srednjeg brončanog doba Podunavlja, ali s veoma dugim traja-

njem kroz Br D, a vjerojatno i Ha A₁ stupanj, koja je predstavljala temelj za oblikovanje i razvoj kako etnikona, tako i materijalne kulture Japoda na tom balkanskom ilirskom području. Slična se situacija u vrijeme srednjeg brončanog doba može očekivati i na tlu sjeverne Dalmacije, Hrvatskog primorja sa zaleđem te Istre, ali tu nam nedostaje materijal za stvaranje širih i određenijih zaključaka. Južna Bosna, naprotiv, gdje je udomaćena poznata kultura na visoravni Glasinac, s pogrebnim obredom skeletnog pokapanja u humcima, dokumentira svojim kontinuiranim trajanjem od ranog, preko srednjeg i kasnog brončanog doba, te punog halštatskog razdoblja, do sredine 3. stoljeća pr. n. e., autohtoni razvoj i evoluciju ilirskog etnikona i kulture na središnjem dijelu Balkana. Faze IIa i IIb Glasinca vremenski uglavnom sinhroniziraju s Br B i Br C stupnjevima srednje Evrope i Karpatske kotline. One pokazuju izvjesnu povezanost Glasinca s Podunavljem i srednjom Evropom, a označavaju protoilirski period unutar kompleksa glasinačke kulture. Fizionomija i karakteristike gradinskih naselja na području južne Bosne u vrijeme srednjeg brončanog doba, gdje se na većini gradinskih naselja može pratiti, iako ponekad u skromnim tragovima, kontinuitet života od ranog do kasnog brončanog doba (Varvara, Debelo Brdo, Kotorac, Košutica, Kusače), pruža mogućnost fiksiranja i izdvajanja tzv. južnobosanske skupine. Podaci o naseljima srednje i sjeverne Bosne mnogo su skromniji, pa slika srednjeg brončanog doba na tom području nije još dovoljno jasna. Ono se može slijediti ponajviše na građi keramike tipa Vatin, Dubovac-Žuto Brdo (Vis, Pivnica, Pod, Alihodže), koja je odraz širenja iz istočnog međuriječja, a možda i sjeverozapadne uže Srbije.

U vrijeme kasnog brončanog doba podijeljen je teritorij zapadne Jugoslavije u dvije osnovne kulturno-etničke sfere, koje se podudaraju s bitnim geografskim razlikama tog prostora: nizinsko područje južno od Save, što uključuje sjevernu Bosnu, pa od rijeke Kupe na sjever i sjeverozapad, znači međuriječje Drave, Dunava i Save, tj. južni dio Panonske nizine, te jugoistočni predalpski i alpski prostor, pripadaju u osnovnim crtama srednjopodunavskom kompleksu kasnog brončanog doba; južno od njega teritorij Balkana predstavlja prailirsku i ilirsku regiju, s kojom kultura polja sa žarama dolazi u dodir slivovima rijeka Gline, Korane i Dobre s infiltracijama preko Bosne do srednje Dalmacije. Stariji period kasnog brončanog doba u sjevernoj Dalmaciji je prailirskog, odnosno od prijelaznog vremena Ha A na Ha B stupanj (1050—1000. godine) ranoliburnskog obilježja (nalazi Đevrske, Privlaka, Vrsi, Galovac, Piramatovci, Sali i dr.). Slična je situacija i u srednjoj Dalmaciji, tj. na delmatskom teritoriju, s nizom nalaza srodnih onima iz ranoliburnske faze, pretežno iz skeletnih grobova u tumulusima (Vranjic kod Splita, Solin, Topolje kod Knina, Donja Krička u Petrovom polju, Vojnić kod Garduna, Balina Glavica kod Drniša, Banje kod Vrgorca i dr.). Isto vrijedi i za područje Like, gdje su od početka Ha B stupnja fiksirane mnogobrojne japodske nekropole i gradinska naselja (npr. Vrebac, Kompolje, Prozor i dr.). Arheološki fundus kasnog brončanog doba sa šireg ilirskog teritorija u Istri, s poznatim kulturnim centrom na Nesakciju kod Pule, nije do danas sustavno revidiran i obrađen, kao ni ilirska regija Hercegovine i južne Dalmacije. Glasinačka izrazito prailirska kultura u jugoistočnoj Bosni nastavlja za kasnog brončanog doba svoj razvoj, te u fazama IIIa i IIIb (Br D i Ha A stupanj) pokazuje vidne utjecaje oblika svoj-

stvenih kulturi polja sa žarama (npr. fibule u obliku violinskog gudala, igle s masivnom makovom glavicom i dr.); tijekom faze IIIc (Ha B stupanj) evoluirala je i započela svoju ranoilirsku epohu.

Potrebno je naglasiti da se starije razdoblje kasnog brončanog doba na području sjeverozapadne Jugoslavije, izuzevši balkanski prailirski i ilirski kompleks, od prijelaznog vremena Br C na Br D do završetka Ha A stupnja, može relativno-kronološki podijeliti u tri razvojne faze (I—III), unutar kojih treba lučiti nekoliko osnovnih kulturnih skupina, i to: skupinu kulture polja sa žarama u Sloveniji, kulturno povezanu s ostalim istočnoalpskim prostorom; skupinu kulture polja sa žarama u zapadnom međuriječju Drave, Dunava i Save s Međumurjem, Prekomurjem i približnom granicom prema Sloveniji na rijekama Krki i Sutli, koja kulturno tendira širokom zapadnom bazenu srednjeg Podunavlja; skupinu istočnog međuriječja Drave, Dunava i Save na prostoru Srijema, njemu graničnog pojasa istočne Slavonije od ušća Drave u Dunav, koja predstavlja zapravo mlađi horizont nekropola i naselja tipa Surčin, Belegiš, što se evolutivnim putem razvio na osnovama srednjobrončanodobnog starijeg horizonta, a povezana je s velikom porodicom obilježenom uglavnom skupinama Vatin, Dubovac-Žuto Brdo i srodnim skupinama istočne Karpatske kotline; skupinu sjeverne Bosne, koja je pod utjecajem kako one zapadnog, tako i one istočnog međuriječja.

Kultura polja sa žarama zapadne skupine međuriječja Drave, Dunava i Save na području sjeverozapadne Hrvatske od rijeka Mure, Dravinje, Sutle i Kupe do približno ušća Drave u Dunav, počiva na osnovama kulture srednjeg brončanog doba zapadnog Podunavlja. Njezina najstarija faza I manifestira elemente nastale daljnjim razvojem i izrastanjem jugozapadne skupine srednjopodunavske kulture srednjeg brončanog doba u kulturu polja sa žarama, s početkom tog procesa već u prijelazno vrijeme Br C u Br D stupanj potkraj 14. i do početka 13. stoljeća, uz nove impulse vidljive na materijalu koji nije svojstven tom kulturnom krugu. Rezultat tog genetičkog procesa pokazuje se u oblikovanju kulturne skupine obilježene ključnim nalazima: novoistraženim nekropolama u srednjoj Podravini, u Virovitici (tab. II, 4, 5, 6) i Sirovoj Kataleni (tab. II, 1, 2, 3), kao i ostavom Peklenica u Međumurju. Ova faza I zapadne skupine međuriječja dokumentirana je obilnim, uglavnom neobjavljenim, materijalom pretežno iz nekropola i pojedinačnih grobova, dok su nalazi iz naselja i ostava veoma rijetki. Faza I zapadne skupine međuriječja povezana je vremenski i kulturno u prvom redu s nekropolama kasnog Br C i Br D stupnja zapadne i južne Transdanubije (nekropola Jánosháza, mlađi nalazi nekropole Csabrendek i dr.). Ona je donekle istovremena i s horizontom Blučina-Cezavy južne Moravske, s pretčakanskim i Čaka horizontom u jugozapadnoj Slovačkoj i s nalazom ostave keramičkih posuda iz Herzogenburga u Donjoj Austriji. Faza I kulture polja sa žarama u sjeverozapadnoj Hrvatskoj jest razdoblje u kojemu se ona formirala i kada nije vršila intenzivniju ekspanziju na okolne oblasti, a pogotovu ne u smislu seoba prema Egeji i istočnom Sredozemlju. Donju granicu njezina trajanja treba fiksirati u vrijeme oko 1230. godine.

Početak kasnog brončanog doba istočne skupine međuriječja Drave, Dunava i Save na teritoriju od istočnog ruba Slavonije, tj. od ušća Drave u Dunav, Srijema pa i južnog Banata, određuje grob 3 iz Ilande i stratigrafija naselja Gomolava

kod Hrtkovaca u Srijemu u vrijeme kasnog Br C, odnosno prijelaza Br C na Br D stupanj. Faza I kasnog brončanog doba ove skupine, obilježena mlađim horizontom nekropola sa žarama tipa Surčin, Belegiš, Ilanda, što ima stanovite značajke skupina Vatin, Dubovac-Žuto Brdo, kontinuirano nastavlja svoj tok, koji počiva na starijem srednjobrončanodobnom horizontu povezanim s kulturnim skupinama Karpatske kotline tog vremena, ali uz to poprima tipološka obilježja karakteristična općenito za srednju Evropu. Tu se svakako mora registrirati pojava žara cilindričnog vrata ukrašenog horizontalnim kanelurama, pri kraju faze I pseudo-protovillanova žara i oblika keramike tipa Baierdorf-Velatice (nekropola Orešac u Banatu), te ostava (Hetin, Uljma i Banatski Karlovac, također u Banatu).

Teškoću u sagledavanju početka kasnog brončanog doba i najstarije faze kulture polja sa žarama u Sloveniji, na području od rijeka Mure, Dravinje, Sutle, Krke i Kupe do jugoistočnog predalpskog i alpskog prostora, čini dosad veoma slabo istraženo razdoblje srednjeg brončanog doba, kao i pomanjkanje primjerene građe grobnih cjelina ili naselja. Raspoloživi fundus s područja Štajerske i Kranjske svodi se uglavnom na slučajne nalaze tipološki vezane za kasni Br C i Br D stupanj, što donekle upućuje na vremenski i kulturno srodan proces geneze onome zapadne skupine međuriječja, s kojom je i geografski povezan. Ostave Br D stupnja Slovenije: Čermošnjice, Cerovec i Sv. Janez kod Tomišlja dovoljna su dokumentacija za fiksiranje faze I na tom prostoru, koji spaja zapadno međuriječje i Međumurje s Gradišćem i Donjom Austrijom, odnosno i s ostalim istočnoalpskim prostorom.

Geneza i postojanje najstarije faze kulture polja sa žarama u sjevernoj Bosni nisu još objašnjeni, jer je njezina pojava dosad bila uglavnom pripisivana tek vremenu Ha A stupnja i utjecajima grupe Baierdorf-Velatice. Zahvaljujući najnovijim istraživanjima gradinskih naselja, izdvojene su u sjevernoj Bosni dvije skupine: skupina sjeverozapadne Bosne (naselja Zecovi-Kekića Glavica) i skupina sjeveroistočne Bosne (naselja Vis-Pivnica), obje s obilježjem južnopanonskog kruga, u kojima se u horizontu kasnijeg razdoblja srednjeg brončanog doba pokazuju elementi skupina Vatin, Dubovac-Žuto Brdo. Na osnovi toga može se pretpostaviti da tipološki mlađi elementi skupine Vatin, Dubovac-Žuto Brdo indiciraju za naselja sjeverne Bosne kontinuitet i postojanje jedne starije faze kulture polja sa žarama od one Ha A stupnja. Ovi su elementi mogli doseći teren sjeverne, a naročito sjeveroistočne, Bosne iz sjeverozapadne Srbije, ili još vjerojatnije iz istočnog međuriječja Drave, Dunava i Save. Oni dopuštaju mogućnost sagledavanja faze I kasnog brončanog doba u sjevernoj Bosni, a siguran dokaz za to pruža nalaz fibule u obliku violinskog gudala iz spilje Hrustovače, otkrivene u nasebinskom sloju zajedno s masivnom narebrenom narukvicom, velikom iglom »barokno« rovašene glavice u obliku vaze i ulomkom spiralnog rukobrana, karakterističnog za ostave tipa Rimavska Sobota, sve materijal tipološki vezan za Br D stupanj.

Terminus a quo faze II kasnog brončanog doba i kulture polja sa žarama u međuriječju teško je precizno utvrditi, jer je ona nastala ispreplitanjem postojećih s novim oblicima materijalne kulture. Svakako faza II u međuriječju u srednjoevropskom smislu zahvaća kasnije vrijeme Br D i Ha A₁ stupanj, jer se u zatvorenim cjelinama, naročito ostavama koje nju obilježavaju, uz tipične Ha A₁ oblike

javlja i materijal tipološki vezan za Br D stupanj. U fazi II dosegla je kultura polja sa žarama zapadnog međuriječja najveći uspon i zamah te se s tog područja širila u susjedne oblasti. Treba istaknuti da je faza II zapadne skupine obilježena prodorom oblika tipa Baierdorf-Velatice I, nalazi kojih su naročito izraženi u sjeverozapadnoj Hrvatskoj. Elementi iz prethodne faze, koja je genetički i tipološki bila jače povezana sa zapadnom srednjopodunavskom skupinom srednjeg brončanog doba, u ovom se procesu stapaju s pridošlima, a njezini se reziduumi ispoljavaju naročito u onim oblicima keramike, koji odstupaju od klasičnih oblika tipa Baierdorf-Velatice, te mu na taj način daju regionalno obilježje (nekropola Zagreb-Vrapče). — U istočnom međuriječju mlađi horizont skupine tipa Surčin, Belegiš, Ilanda u fazi II kasnog brončanog doba, za koju su karakteristične tzv. pseudoprotovillanova žare, poprima iz zapadnog međuriječja primjese materijala također tipa Baierdorf-Velatice (naselja Jakovo-Ekonomija Sava i Gomolava). Mnoge ostave tog vremena s područja istočnog međuriječja, koje pripadaju radio-ničkom središtu Slavonije i u suštini se razlikuju od onih iz Banata i općenito istočne Karpatske kotline, povezuju vremenski, a donekle i kulturno, istočnu skupinu međuriječja s fazom II zapadne skupine, što se osobito vidi na materijalu naselja Jakovo-Ekonomija Sava.

Glavninu cjelokupnog fundusa faze II međuriječja Drave, Dunava i Save čine uglavnom neobjavljene, pretežno velike, ostave, i to 27 ostava zapadne i 15 ostava istočne skupine, tj. ukupno 42 ostave. Ovaj broj ostava faze II daleko je najveći u odnosu na ostave ostalih faza kulture polja sa žarama međuriječja, od kojih faza I broji 2 ostave, faza III 6 ostava, faza IV 8 ostava i faza V 8 ostava. Ostave faze II pokazuju, bez obzira na njihov geografski položaj unutar međuriječja, homogenost i tijesnu povezanost prvenstveno s ostavama Transdanubije tipa Kisapáti-Lengyeltóti, kako ih je definirao v. Brunn, a manifestiraju i pojedine elemente iz inventara ostava tipa Rimavska Sobota istočno Karpatske kotline, ne samo na području specifičnom za skupinu tipa Surčin, Belegiš, nego i na čitavom prostoru međuriječja, uključivši i Hrvatsko zagorje. Najveća je gustoća nalaza ostava u Posavini oko Slavanskog Broda, gdje treba locirati jedno od proizvodnih središta južnapanonskog prostora. Inventar ostava faze II međuriječja Drave, Dunava i Save tipološki je vezan kako za Br D, tako i za Ha A₁ stupanj, uz tradiciju pojedinih oblika kasnijeg razdoblja srednjeg brončanog doba, ali ipak statistički s težištem na oblicima ranijeg Ha A stupnja. Treba u prvom redu istaknuti velik broj fibula u obliku violinskog gudala sa žljebastom nožicom i ravnim lukom (ponekad s dugmastim zadebljanjima na krajevima) ili kosim lukom, te onih sa spiralnom nožicom (25 primjeraka, pretežno iz ostava, uključivši najnovije nalaze) i fibula s ovalno raskucanim lukom (13 primjeraka), a od oružja mačeva tipa Sprockhoff Ia i IIa (tipa Nenzingen), mnogo mačeva s balčakom u obliku jezička »slavonskog« tipa (po Cowenu), te onih s produženjem na vrhu jezička. Fibule u obliku violinskog gudala međuriječja, uključivši i slovensku Posavinu, zajedno s onima iz sjevernog i sjeverozapadnog balkanskog područja južno od Save čine jedinstvenu podravsko-posavsko-podunavsku radioničku skupinu (ukupno broji 33 primjerka), koja se tipološki evidentno razlikuje od fibula u obliku violinskog gudala Vinče, Konjuše i Glasinca (s ovog po-

tonjeg jedna je fibula import iz međuriječja), što stilski čine zasebnu glasinačko-sjevernosrpsku skupinu (ukupno broji 8 primjeraka zajedno s fibulom iz Malenca u Sloveniji, koja pripada ovoj skupini). Za uvid u gustoću nalaza fibula u obliku violinskog gudala i onih s raskucanim lukom vidi karte rasprostranjenosti tab. III i IV. Zaštitna oprema ratnika u ostavama međuriječja, i to ulomci šljemova u obliku kalote, zvonolikih šljemova »mađarskog« tipa i onih s ukrašenom krestom (u ostavama Veliko Nabrđe, Poljanci, Bizovac, Podcrkavlje-Slavonski Brod), kne-mida s oputama (geschnürte Beinschienen) u ostavama Poljanci, Veliko Nabrđe, Brodski Varoš i štitova (tipa Nyirtura) (u ostavi Otok-Privlaka), bacaju novo svjetlo na njihovo datiranje i podrijetlo, te potvrđuju Merhartov hipotetičan zaključak da su najstariji primjerci zaštitne opreme ratnika nastali neovisno i samostalno na prostoru između Karpata, istočnih Alpa i sjevernog Balkana. Zaštitna oprema ratnika iz ostava međuriječja i množina oružja, naročito mačeva s drškom u obliku jezička, najvjerojatnije su pripadali onim nosiocima koji su u prvom valu egejske seobe ugrozili Mikenu i istočnomediteranski svijet u drugoj polovici 13. stoljeća, krenuvši s prostora srednjeg Podunavlja, prvenstveno iz jugozapadne Panonije, što potvrđuje velik broj fibula u obliku violinskog gudala podravsko-posavsko-podunavske radioničke skupine, otkriven zajedno sa spomenutom zaštitnom opremom i naoružanjem ratnika u ostavama faze II međuriječja. Pojava tog materijala u nalazima kasnomikenskog horizonta III B i III C 1, i to prvenstveno fibula u obliku violinskog gudala (završetak horizonta III B i horizont III C 1) radionički i tipološki srodnih navedenoj skupini međuriječja, upućuje na to da je on na terenu gdje je nastao, u jugozapadnoj Panoniji, bio u upotrebi posljednjih desetljeća 13. i u 12. stoljeću, na osnovi čega se trajanje faze II može smjestiti u vremenski raspon od oko 1230. do 1100. godine.

Faza II kasnog brončanog doba, odnosno kulture polja sa žarama na području Slovenije s fundusom pretežno Ha A₁ stupnja, može se donekle vremenski povezati s istom fazom zapadnog međuriječja, međutim s daleko skromnijim inventarom i po broju i po vrsti nalaza. Materijal nekropola na tlu Slovenije (stariji grobovi nekropola Bled na Žalah i Dobova) upućuje na utjecaje kulturnog kruga Baierdorf-Velaticice; posebno je značajna nekropola iz Dbove; njezini grobovi ranog Ha A vremena (2 fibule u obliku violinskog gudala, grob bez oznake broja i grob 289) predstavljaju osnovu iz koje su se pri kraju Ha A stupnja počele oblikovati nekropole tipa Ruše, Hajdina, Bled-Pristava. Nalazi ostava, koje tendiraju skupini istočnoalpskog prostora, veoma su skromni (Peklo, Hočko Pohorje, Zgornji Log i Bled), u njima potpuno nedostaju elementi opreme ratnika poput onih iz ostava međuriječja, fibule u obliku violinskog gudala (osim primjeraka iz nekropole Dobova, koja zapravo pripada geografski sklopu međuriječja) i inventar tipičan za panonski prostor; izuzetak čini poznata ostava iz špilje kod Škocijana.

Izdvajanje faze II u sjevernoj Bosni, koja bi tipološki i vremenski odgovarala fazi II međuriječja, moguće je provesti jedino na nekropolama lociranim u bosanskoj Posavini (starija faza Donje Doline, Barice, Mala Brusnica, Kulaši) i na ostavama koje imaju vidna obilježja radioničkog kruga međuriječja. Nasebinski sloj kulture polja sa žarama na lokalitetima sjeverne Bosne sa značajkama zapadno-panonskog prostora obuhvaća, na osnovi dosadašnjih istraživanja, razdoblja Ha A

i Ha B, unutar kojih nije moguće provesti stratigrafsku distinkciju. Za faze II utjecala je kultura polja sa žarama međuriječja, preko sjeverne Bosne, i na ilirski teritorij Balkana (npr. na područje Glasinca).

Za razliku od faze II kasnog brončanog doba, koja je na čitavom panonskom prostoru zapadne Jugoslavije, a naročito u međuriječju Drave, Dunava i Save, označila nagao uspon kulture polja sa žarama, njezino konačno formiranje, pojavu niza oblika materijalne kulture koji su joj dali obilježje te njezinu ekspanziju, faza III je u biti samo nastavak i daljnja etapa jednog kontinuiranog toka bez velikih promjena, ali koja ipak ima svoje specifičnosti, dovoljno karakteristične da je označe kao nov razvojni stupanj. Ovu je distinkciju, međutim, dosta teško primijeniti na nalaze istočne skupine međuriječja tipa Surčin, Belegiš. Unutar naselja i nekropola ove skupine, koja traju kontinuirano duže vrijeme, teško je precizirati što se može smatrati specifičnim za fazu III, jer dosadašnja istraživanja nisu još odredila kriterij za provedbu uže podjele Ha A stupnja na ovom teritoriju, a taj kriterij nisu pružile ni ostave, od kojih se ni jedna ne može pripisati ovoj fazi. Međutim, zahvaljujući stratigrafiji sustavno iskopavanog naselja na Gomolavi kod Hrtkovaca, gdje se iznad sloja s nalazima mlađeg horizonta skupine Surčin, Belegiš neposredno nadovezuje sloj s keramikom tipa Dalj (rani Ha B stupanj), moguće je kraj faze III kasnog brončanog doba istočne skupine međuriječja u Srijemu i graničnom pojasu istočne Slavonije fiksirati u završetak Ha A stupnja s donjom granicom u vrijeme drugog vala egejske seobe potkraj 11. stoljeća. — Faza III kulture polja sa žarama zapadne skupine međuriječja Drave, Dunava i Save dokumentirana je nekropolom Zagreb-Horvati, tipološki vezanom za Ha A₂ stupanj i kulturni krug Baierdorf-Velatice. Za izdvajanje faze III ove zapadne skupine osobito su značajne ostave tipološki veoma srodne ostavama Trandanubije tipa Jaszkarajenö-Uzsavölgy, prema definiciji v. Brunna, ali je njihov broj u odnosu na one iz prethodne faze II mnogo skromniji, što je inače opća pojava u srednjoj Evropi.

Na jugoistočnom predalpskom i alpskom prostoru razdoblju faze III kulture polja sa žarama zapadne skupine međuriječja Drave, Dunava i Save odgovaraju grobne cjeline nekropola koje se uglavnom tipološki uklapaju u Ha A₂ stupanj južnog dijela srednje Evrope. Zanimljivo je da vrijeme faze III u nekim nekropolama Slovenije obilježava njihov daljnji razvojni tok (Dobova, Ljubljana SAZU), dok se neke u to vrijeme tek pojavljuju (Brinjeva gora i Rifnik), a u neprekinutom kontinuitetu poprimaju kasnije karakteristike skupine Ruše u širem smislu tog pojma. Ovo zapažanje navodi na zaključak da između Ha A₂ i ranog Ha B stupnja, odnosno potkraj 11. i na početku 10. stoljeća, na ovom predalpskom i istočnoalpskom prostoru ne postoji prijekid ili promjena koji bi indicirali veća etnička pomicanja ili nemire u vrijeme drugog vala egejske seobe. Nalazi ostava, iako su skromni (Čermožišće, Jurka Vas i Selišće), po svojem sadržaju odgovaraju također inventaru ostava Ha A₂ stupnja južnog dijela srednje Evrope, baš kao i nekropole.

Distinkcija faze III kasnog brončanog doba, odnosno kulture polja sa žarama, u sjevernoj je Bosni otežana slično kao i na području istočne skupine međuriječja. Na naseljima, čiju su keramiku utjecali zapadnapanonski oblici, i na onima obilježja skupina Vatin, Dubovac-Žuto Brdo, nije zasad moguće lučiti razdvajanje slojeva unutar Ha A stupnja. Rezultati istraživanja pokazali su, da materijal na-

selja i grobova iz Donje Doline faze Ia obuhvaća također 12. i 11. stoljeće u jednu nedjeljivu razvojnu cjelinu. Jedino skromni nalazi ostava pružaju mogućnost njihova opredjeljivanja za fazu III, odnosno kasnije razdoblje Ha A stupnja. Donju granicu trajanja ove razvojne etape kulture polja sa žarama u sjevernoj Bosni indicira ostava Lukavac, koja sadrži lučnu fibulu s dugmastim zadebljanjima na stranama luka. Inventar ostave Lukavac ima inače sve karakteristike ostava faze III međuriječja, a njezina lučna fibula s dugmastim zadebljanjima na stranama luka poligonalnog presjeka jedan je od najstarijih primjeraka tog tipa koji se razvio od fibule u obliku violinskog gudala, također s dugmastim zadebljanjima na luku, i to na južnom rubu Panonske nizine, dakle na teritoriju kulture polja sa žarama, slično kao i odgovarajući primjerci iz Slovenije (Malence, Slovenske Gorice, Škocijan). Prema tome, lučna fibula s dugmastim zadebljanjima nije vezana isključivo za teritorij sjeverozapadnog Balkana. Srodni primjerci lučnih fibula na egejskom području datiraju se u kasnije 11. i u 10. stoljeće u submikenski i u protogeometrijski period. Ostava iz Lukavca sa svojim inventarom, tipičnim za horizont ostava srednjeg Podunavlja kasnog Ha A stupnja, pripada prema tome na teritoriju na kojemu je nastala vremenu oko 1050—1000. godine, što ujedno determinira završetak faze III kulture polja sa žarama, kako u međuriječju Drave, Dunava i Save, tako i sjeverne Bosne.

Teritorij zapadne Jugoslavije u vrijeme mlađe kulture polja sa žarama, odnosno od Ha B stupnja u smislu srednjoevropske kronologije, može se teritorijalno i kulturno okvirno podijeliti u tri osnovne skupine, i to: skupinu Ruše, uglavnom na području Štajerske, koja na osnovi rezultata dosadašnjih istraživanja manifestira tri razvojne faze, Ha B₁, Ha B₂ i Ha B₃; skupinu gornje i srednje Posavine i ostalog zapadnog međuriječja Drave, Dunava i Save s razvojnim fazama IV i V; skupinu Dalj—Vukovar—Donja Dolina istočnog međuriječja Drave, Dunava i Save i sjeverne Bosne, gdje nekropole traju veoma često do 3. stoljeća, ali se njihov tok u okvirima kulture polja sa žarama i kasnog brončanog doba može obuhvatiti dvjema razvojnim fazama IV i V, koje traju do svršetka 8. stoljeća. Na čitavom balkanskom prostoru zapadne Jugoslavije od Ha B stupnja dalje razvijaju se izrazito ilirske kulturne skupine, od kojih su arheološki najjasnije definirane liburnska u sjevernoj Dalmaciji i Hrvatskom primorju, japodska sa središtem u Lici i zapadnoj Bosni u Pounju, donekle delmatska između rijeka Krke i Cetine, te glasinčaka u južnoj Bosni (od faze IIIc dalje), sve s kontinuiranim trajanjem do vremena rimskog osvajanja. U Istri su poznate ilirske utvrde-castellieri, a u srednjoj Dalmaciji i njezinu zaleđu gradinska naselja, međutim prema dosadašnjem stanju istraživanja, njihova cjelovitija kronološka slika nije razrađena.

Da bi se razvoj kasnog brončanog doba i mlađe kulture polja sa žarama u zapadnoj Jugoslaviji mogao slijediti, potrebno je imati u vidu povijesna zbivanja u vrijeme drugog vala egejske seobe. Trajanje istočne skupine međuriječja moguće je sagledati na osnovi stratigrafije naselja na Gomolavi kod Hrtkovaca u Srijemu, na kojemu, nakon mlađeg horizonta skupine Surčin-Belegiš, slijedi horizont s keramikom tipa Dalj-Vál. Skupina Dalj je na području istočne grupe međuriječja Drave, Dunava i Save, osobito u Podunavlju, od početka Ha B stupnja zauzela uglavnom onaj prostor na kojemu je ranije bila rasprostranjena skupina Surčin-

-Belegiš (nekropole Dalj, Vukovar, Šarengrad). Ovo smjenjivanje kulturnih skupina uslijedilo je na prijelazu Ha A u Ha B stupanj oko 1050—1000. godine, potaknuto vjerojatno seobom unutar skupine Vál iz Transdanubije, koja se niz Dunav proširila k jugu, potisnuvši nosioce skupine Surčin-Belegiš u međuriječju, naročito uz Dunav, uzrokujući etnička pomicanja u susjednim krajevima srednjeg, pa i istočnog, Balkana prema jugu. O tim zbivanjima svjedoči prisutnost keramike i plastike ukrašene motivima specifičnim za skupine Surčin, Vatin, Dubovac-Žuto Brdo, Girda Mare, Cirna u grobovima s Kerameikosa i s Atike u vrijeme protogeometrijskog perioda, nadalje malih brončanih kopalja i onih s facetiranim tuljkom tipa Grapska, kao i lučnih fibula s dugmastim zadebljanjima na stranama poligonalnog luka, a koje su specifične i za južni rub Panonske nizine (sjeverna Bosna), kao i za jugoistočni predalpski prostor. Prema tome, u ovoj seobi s jugoslavenskog područja prvenstveno je imao udjela teritorij južnog dijela Panonske nizine, i to istočno međuriječje Drave, Dunava i Save, i sjeverni pojas zapadnog i srednjeg Balkana, a ne i zapadno međuriječje ili prostor uže ilirske regije, kako se to uglavnom dosad smatralo, a na što je već ukazao A. Benac.

Kultura polja sa žarama zapadne skupine međuriječja Drave, Dunava i Save za vrijeme i poslije drugog vala egejske seobe nije doživjela većih nemira i promjena; ona je proširila teritorij svoje rasprostranosti preko Sutle i Krke i povezala se s posavskim pojasom Slovenije. Nekropole Velika Gorica, Krupače i Treščerovac u zapadnoj Hrvatskoj, te mlađi horizont nekropola Dobova, Bršlin, Ostrožnik, Slepšek, Ljubljana SAZU i Bled-Pristava u Sloveniji, čine skupinu s međusobno veoma srodnim materijalom, koja u fazi IV pokazuje neposrednu daljnju evoluciju pretходne faze, što najbolje ilustrira kontinuitet nekropole Dobova, dok se faza V može pratiti na najmlađem horizontu nekropola Dobova, Ljubljana SAZU, na nekropoli Mokronog, Novo Mesto i dr. Ova skupina s brojnim nalazima ostava i s donjom granicom trajanja do druge polovice 8. stoljeća, obilježene pojavom tzv. tračko-kimerijskog udara, pripada južnom ogranku širokog kulturnog kompleksa tipa Podol, Chotin, Stillfried, Ruše. Skupina Ruše u Štajerskoj i njezine najistaknutije nekropole Ruše, Maribor, Pobrežje, Hajdina, naselje Ormož i dr. pokazuje, međutim, tri razvojna stupnja s trajanjem do svršetka 8. stoljeća.

Skupina tipa Dalj, Vukovar, Donja Dolina u istočnom međuriječju Drave, Dunava i Save s faciesom u sjevernoj Bosni ima najtipičnije predstavnike u nekropolama uz desnu obalu Dunava s lokaliteta Batina, Dalj, Vukovar, Šarengrad. Ove su nekropole, za razliku od nešto starijeg Vála, u svojim počecima istodobne s nekropolama tipa Podol, Stillfried i ne mogu se datirati prije godine 1000. Grobne cjeline vukovarske nekropole daju uporište za lučenje razvojnih faza IV i V u vremenskom okviru od početka 10. do pred završetak 8. stoljeća. Međutim raspon trajanja svih nekropola tipa Dalj prelazi vremenski okvir kasnog brončanog doba i kulture polja sa žarama u srednjoevropskom smislu, s obzirom na to da se mogu slijediti u Ha C (nekropola Vukovar) i Ha D stupnju do 3. stoljeća (nekropole Dalj i Batina). U drugoj polovici 8. stoljeća uočljiv je prodor novih elemenata, kako materijalne, tako i duhovne kulture, stranih kulturi polja sa žarama, poput slične pojave na prostoru Dolenjske, a za razliku od kontinuiranog trajanja skupine Ruše u Štajerskoj tijekom čitavog 8. stoljeća, unutar koje nisu uočljive infiltracije

tračko-kimerijskog stila. To potvrđuje pojava skeletnih grobova u vukovarskoj i daljskoj nekropoli, a ovi su odraz prodora stranog življa koji se počeo širiti u međuriječje u drugoj polovici 8. stoljeća. Prilozi tih grobova sa skeletnim pokapanjem, i to rekviziti opreme konja »tračko-kimerijskog stila«, fibule tipa »Vače«, antropomorfni privjesci i dvopetljaste željezne lučne fibule s trokutastom nožicom, slično priložima žarnih grobova 110 i 148 Ha B₃ stupnja, po Müller-Karpeovoj nomenklaturi, nekropole Ruše ili lučnim dvopetljastim željeznim fibulama skeletnih grobova faze IVb s Glasinca, ukazuju na to da je ova ekspanzija započela od sredine 8. stoljeća. Prodor ovog novog življa u drugoj polovici 8. stoljeća označuje donju granicu trajanja kulture polja sa žarama u užem smislu pojma te kulture, odnosno kasnog brončanog doba na području čitavog međuriječja Drave, Dunava i Save, uključivši i Baranju, slično kao i u Dolenjskoj u jugoistočnoj Sloveniji, te početak novog razdoblja, što se može označiti Ha C stupnjem a za vrijeme kojega je na području zapadne skupine međuriječja karakteristična pojava tumulusa, katkad veoma velikih razmjera.

U sjevernoj Bosni donja granica trajanja kasnog brončanog doba i kulture polja sa žarama nije dosad određena, jer su istraživanja pokazala da je isti etnikon u kontinuitetu nastavio život kako na gradinskim naseljima kroz 8., 7. i 6. stoljeće, tako i u Donjoj Dolini do početka 1. stoljeća n. e. Međutim to ipak ne isključuje oblikovanje nove epohe, koja je nastala kao posljedica i odraz utjecaja i dubljih kulturnih infiltracija iz susjednih, u to vrijeme jačih, kulturnih središta, u ovom slučaju s ilirske uže regije u drugoj polovici 8. i na početku 7. stoljeća. Taj proces nadslojavanja i evolucije može se pratiti u to vrijeme na nalazima faze IIa Donje Doline, a označuje pojavu nove epohe i završetak trajanja kulture polja sa žarama i kasnog brončanog doba u sjevernoj Bosni. Ovu cezuru obilježuje prodor iz ilirskog područja južne i jugoistočne Bosne, osobito s Glasinca, prema sjeveru i preko Save u međuriječje (npr. skeletni grobovi iz Vukovara, Sotina i Hrtkovaca), s inventarom specifičnim za fazu IVb Glasinca, kao što je npr. pojava lučnih željeznih dvopetljastih fibula i narukvica s prebačenim krajevima »glasinačkog« tipa.

Proces etničke infiltracije i kulturnog nadslojavanja međuriječja, uključivši i pojas južno od desne obale Save, što je potkraj 8. stoljeća uslijedio s istočnoalpskog halštatskog i balkanskog ilirskog prostora, označuje zapravo završetak kasnog brončanog doba u sjeverozapadnoj Jugoslaviji. U jugozapadnoj Jugoslaviji, na balkanskom tlu, formirale su se od 10. stoljeća, kako je već navedeno, ilirske kulture proprie dictu. Njih nismo pobliže razmatrali, jer one po svojem kontinuiranom trajanju do rimskog osvajanja (npr. Liburni, Japodi itd.) i po kulturnom obilježju izlaze iz tematskog okvira ovog pregleda.

LITERATURA

- S. BATOVIĆ, Iz željeznog doba Liburnije, Diadora 1, Zadar, 1959. — Prehistorijski mačevi u Arheološkom muzeju u Zadru, Vjesnik Split LV, Split, 1953. — Brončani mač iz Islama Grčkog, *Adriatica praehistorica et antiqua* (Miscellanea G. Novak dedicata), Zagreb, 1970.

- A. BENAC, Slavonska i ilirska kultura na prehistorijskoj gradini Zecovi kod Prijedora, Glasnik Zemaljskog muzeja n. s. XIV, Sarajevo, 1959. — Prediliri, Protoiliri i Prailiri. Simpozij o teritorijalnom i hronološkom razgraničenju Ilira u praistorijsko doba, Naučno društvo B. i H., pos. izd. knj. IV, Centar za balkanološka ispitivanja knj. 1, Sarajevo, 1964. — Kameni kalup iz Pivnice, Glasnik Zemaljskog muzeja n. s. XXI—XXII, Sarajevo, 1966—1967. — O učešću Ilira u egejskoj seobi, Arheološki radovi i zaslave JAZU 4—5, Zagreb, 1967.
- A. BENAC i B. ČOVIĆ, Glasinac, Katalog prehistoriske zbirke Zemaljskog muzeja u Sarajevu 1, Sarajevo, 1956; 2, Sarajevo, 1957.
- W. A. v. BRUNN, Mitteldeutsche Hortfunde der jüngeren Bronzezeit (Röm.-German. Forsch. 29), Berlin, 1968.
- J. COWEN, A correlation of some Late Bronze Age hoards within the Carpatian Ring, Atti del VI Congresso internaz. delle scienze preistor. e protoistor. (Roma, 1962) II, Roma, 1965.
- B. ČOVIĆ, Preistorijski depo iz Lukavca, Glasnik Zemaljskog muzeja n. s. X, Sarajevo, 1955. — Barice — nekropola kasnog brončanog doba, Glasnik Zemaljskog muzeja n. s. XIII, Sarajevo, 1958. — Uvod u stratigrafiju i hronologiju praistorijskih gradina u Bosni, Glasnik Zemaljskog muzeja n. s. XX, Sarajevo, 1965.
- S. FOLTINY, Neue Angaben zur Kenntnis der urnenfelderzeitlichen Keramik im südlichen Teile des Karpatenbeckens, Apulum VI, Alba Iulia, 1967.
- S. GABROVEC, Prazgodovinski Bled, SAZU Dela 12, Ljubljana, 1960. — Bronastodobni grob iz Vrhnike, Arheološki vestnik XVII, Ljubljana, 1966.
- M. GARŠANIN, Neolithikum und Bronzezeit in Serbien und Makedonien, 39. Bericht d. Röm.-German. Komm., Berlin, 1958. — Arheološki prilozi problemu velike egejske seobe, Diadora 2, Zadar, 1962.
- A. GNIRS, Istorica praeromana, Karlsbad, 1925.
- V. HOFFILLER, Corpus Vasorum Antiquorum, Yougoslavie, fasc. 2, Beograd, 1938.
- F. HOLSTE, Hortfunde Südosteuropas, Marburg/Lahn, 1951.
- T. KNEZ, Žarno grobišče v Novem Mestu, Arheološki vestnik XVII, Ljubljana, 1966. — Žarni grobovi v Bršljinu, Arheološki vestnik XVIII, Ljubljana, 1967.
- Z. MARIĆ, Vis kod Dervente, naselje kasnog brončanog doba, Glasnik Zemaljskog muzeja n. s. XV/XVI, Sarajevo, 1961. — Donja Dolina i problem etničke pripadnosti predrimskog stanovništva sjeverne Bosne, Glasnik Zemaljskog muzeja n. s. XIX, Sarajevo, 1964.
- M. MARIJANSKI, Groblje urni kod Ilande, Rad vojvođanskih muzeja 6, Novi Sad, 1957.
- I. MAROVIĆ, Brončani mač iz Međina kod Sinja, Vjesnik Split LVI—LIX/2, Split, 1954—1957. — Prahistorijski nalazi na području Solina, Vjesnik Split LXII, Split, 1960. — Nekoliko nalaza iz halštatskog perioda u Dalmaciji, Vjesnik Split LXIII—LXIV, Split, 1961—1962.
- G. v. MERHART, Donauländische Beziehungen der früheisenzeitlichen Kulturen Mittelitaliens, Bonner Jahrbücher 147, Darmstadt, 1942.
- H. MÜLLER-KARPE, Beiträge zur Chronologie der Urnenfelderzeit nördlich und südlich der Alpen (Röm.-German. Forsch. 22), Berlin, 1959.
- S. PAHIĆ, Nekaj najdb iz žarnega grobišča na Pobrežju pri Mariboru, Arheološki vestnik V, Ljubljana, 1954. — Drugo žarno grobišče v Rušah, SAZU Dissertationes IV/3, Ljubljana, 1957. — Bronastodobna gomila pod Brinjevo goro, Arheološki vestnik XIII—XIV, (Serta Brodariana), Ljubljana, 1962.
- R. PERONI, Zur Gruppierung mitteleuropäischer Griffzungendolche der späten Bronzezeit, Badische Fundberichte 20, Freiburg i. Br., 1956.
- I. PUŠ, Žarnogrobiščna nekropola na dvorišču SAZU v Ljubljani, SAZU Dissertationes VII/1, Ljubljana, 1971.
- B. v. RICHTHOFEN, Bronzezeitliche und früheisenzeitliche illyrische Brandgräber aus Zagreb-Horvati, Vjesnik Zagreb n. s. XVIII—XXI (Serta Hoffilleriana), Zagreb, 1940.

- F. STARE, Bronaste najdbe iz pećine Hrustovače, Arheološki vestnik IV, Ljubljana, 1953. — Ilirsko grobišče pri Dobovi, SAZU Dissertationes III, Ljubljana, 1953. — Ilirske najdbe železne dobe v Ljubljani, SAZU Dela 9, Ljubljana, 1954. — Polmesečne britve iz Jugoslavije, Arheološki vestnik VIII, Ljubljana, 1957. — Tombes plates à urne à Dobova en Slovenie et à Velika Gorica en Croatie, Inventaria Archaeologica, Jugoslavija, fasc. 1, Bonn, 1957. — Grob 108 iz Dobove, Situla 1, Ljubljana, 1960.
- W. ŠMID, Die Bronzezeit in Krain, Carniola II, Ljubljana, 1909.
- N. TASIC, Pozno neolitski, bronzanodobni i sloj starijeg gvozdenog doba na Gomolavi, Rad vojvođanskih muzeja 14, Novi Sad, 1965. — Problem kulture ravnih polja sa urnama u Vojvodini, Rad vojvođanskih muzeja 17, Novi Sad, 1966.
- V. TRBUHOVIĆ, Praistorijska nekropola u Belegišu, Starinar n. s. XI, Beograd, 1960.
- K. VINSKI-GASPARINI, Iskopavanje prehistorijskog naselja u Belom Manastiru, Osječki zbornik V, Osijek, 1956. — Najstarija brončana vedra jugoslavenskog Podunavlja, Vjesnik Zagreb 3. s. III, Zagreb, 1968. — Kultura polja sa žarama u sjevernoj Hrvatskoj s posebnim obzirom na njezino starije razdoblje, disertacijski rad, Zagreb—Zadar, 1970 (u rukopisu). — Mačevi s glavom balčaka u obliku čaške na području sjeverozapadnog Balkana, Adriatica praehistorica et antiqua (Miscellanea G. Novak dedicata), Zagreb, 1970. — Mač tipa Mörigen iz Draganića u sjeverozapadnoj Hrvatskoj, Vjesnik Zagreb 3. s. IV, Zagreb, 1970.
- Z. VINSKI i K. VINSKI-GASPARINI, Prolegomena k statistici i kronologiji prehistorijskih ostava u Hrvatskoj i u vojvođanskom području Srijema, Opuscula Archaeologica 1, Zagreb, 1956. — O utjecajima istočnoalpske halštatske kulture i balkanske ilirske kulture na slavonsko-srijemsko Podunavlje, Arheološki radovi i rasprave JAZU II, Zagreb, 1962.
- Z. VINSKI, Brončanodobne ostave Lovas i Vukovar, Vjesnik Zagreb 3. s. I, Zagreb, 1958. — O prehistorijskim zlatnim nalazima u Jugoslaviji, Arheološki radovi i rasprave JAZU I, Zagreb, 1959. — Ausgrabungen in Vukovar, Archaeologia Jugoslavica 3, Beograd, 1959.

POPIS I SADRŽAJ TABLI

Tabla I

Bijelo Brdo, skeletni grob 121 i oštećeni žarni grob. — Iskopavanje J. Brunšmid.

Tabla II

Sirova Katalena: sl. 1, grob 1; sl. 2, grob 2; sl. 3, grob 3. — Virovitica: sl. 4, grob 1; sl. 5, grob 4; sl. 6, grob 5. — Iskopavanje K. Vinski-Gasparini.

Tabla III

Karta rasprostranjenosti fibula u obliku violinskog gudala u Jugoslaviji.

Tabla IV

Karta rasprostranjenosti fibula s raskucanim lukom u Jugoslaviji.

ZUR BEACHTUNG

Vorliegender Aufsatz »Die mittlere und späte Bronzezeit im westlichen Jugoslawien«, konzipiert als kürzere synthetische Übersicht, erschien erstmalig in französischer Sprache unter dem Titel *Age du Bronze — Régions de l'Ouest* S. 312—323, in der Sonderpublikation *Epoque préhistorique et proto-historique en Yougoslavie — Recherches et résultats* (Beograd 1971), die das Nationale Organisations-Komitee des VIII. Internationalen Kongresses für Vor- und Frühgeschichte herausgegeben hat, der in Beograd im September 1971 abgehalten wurde. Hier wird dieser Aufsatz in kroatischer Sprache mit einigen Ergänzungen und Abbildungen, bzw. Verbreitungskarten, veröffentlicht. Als Zusammenfassung gilt der Aufsatz in der angeführten Kongress-Publikation.

ABBILDUNGSNACHWEIS

Tafel I

Bijelo Brdo, Skelettgrab 121 und das beschädigte Urnengrab. — Grabung J. Brunšmid.

Tafel II

Sirova Katalena: Abb. 1, Grab 1; Abb. 2, Grab 2; Abb. 3, Grab 3. Virovitica: Abb. 4, Grab 1; Abb. 5, Grab 4; Abb. 6, Grab 5. — Grabung K. Vinski-Gasparini.

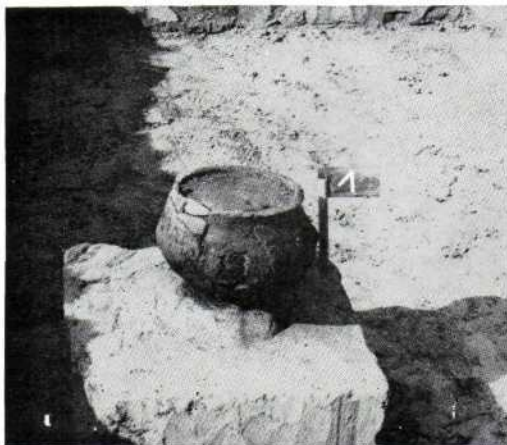
Tafel III

Verbreitungskarte der Violinbogenfibeln in Jugoslawien.

Tafel IV

Verbreitungskarte der Blattbügelfibeln in Jugoslawien.

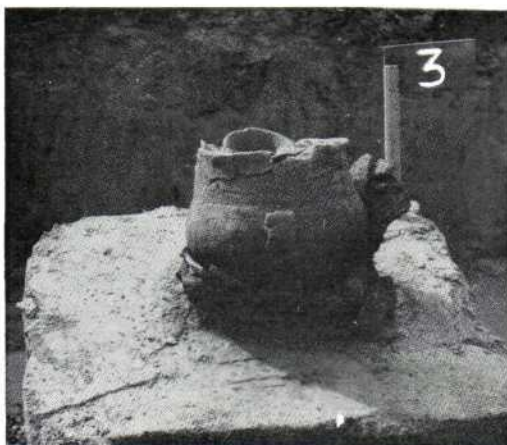

1

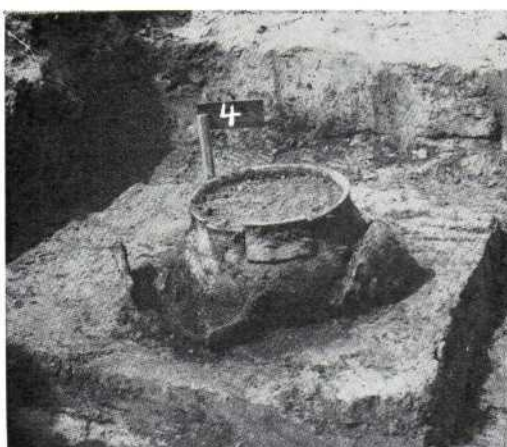
2

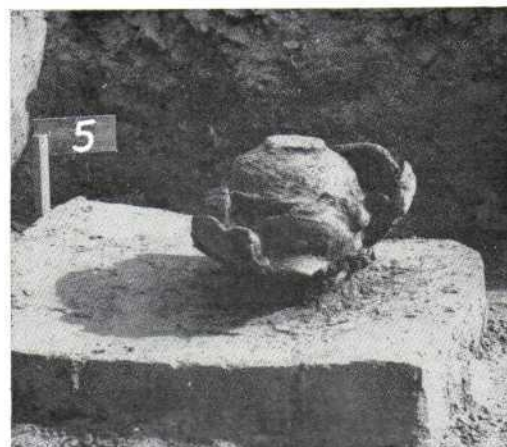
3

4

5

6

